

All that jazz – af Aksel Martekilde

Aksel Martekilde var med, da Holbæk Jazzklub blev stiftet. Her er hans personlige beretning om de første år, hvor man bl.a. præsenterede Albert Nicholas, Champion Dupree, Don Byas, Stan Getz og Oscar Peterson.

40 år er sku' mange år at se tilbage på, og når man som jeg er kommet på den anden side af de 60, kan der sikkert godt være lidt forskydninger i erindringsbillederne – især når det gælder de rosenrøde oplevelser i Holbæk Jazzklub. Jeg var med – helt fra starten – da en lille gruppe initiativrige fyre i 1955 havde grundlagt HOLBÆK JAZZKLUB. I spidsen, som første formand, stod Finn Kragerup (nu Danmarks Radio: "Plader på spil", Stardust" m.m.), vistnok ihærdigt støttet af Camillo – daværende musikhandler i byen. Jeg var dengang soldat i Holbæk og meldte mig hurtigt som medlem og deltog i de hyppige og hyggelige klubaftener (med causerier ved kendte folk som Erik Moseholm, Erik Wiedemann, John Jørgensen, Børge Roger Henriksen m.fl.). Snart kom der også gang i den levende musik, først og fremmest med "søndagsmatinéer", hvor forskellige danske amatørgrupper dukkede op og spillede – til koncert og til dans. Ofte lokale musikere, hvor bl.a. Finn selv var med (guitar), men også mere kendte danske koryfæer som Jørgen Ryg, Max Brüel og Torben Ulrich. I mellemtiden var jeg igen blevet civil – og tilbage i job i København, men skæbnen førte mig tilbage til Holbæk allerede i 1958, hvor jeg straks viste mig i jazzklubben igen (valgt ind i bestyrelsen fra 1959). Nu hed formanden Tage Olsen, og i hans godt 3-årige "regeringsperiode" skete der ting og sager. Jazz-band-balls var for længst blevet en realitet, og der kom virkelig mange medlemmer til disse aftener – 4-600 var ikke ualmindeligt (på gode dage!) Et af de største trækplastre var nok Papa Bue's Viking Jazzband. De ku' sætte gang i den. Men dengang spillede de også med en gejst af den anden verden – måske især i Holbæk. Også rigtigt store navne blev dengang trukket til Holbæk Jazzklub: Albert Nicholas, Champion Jack Dupree, Don Byas, Stan Getz og Oscar Petersson. Sidstnævnte ved en uforglemmelig koncert i Hotel Isefjords store sal – på hævet podium midt i salen, hvor DR TV optog en del af koncerten. (Ellers havde økonomien nok heller ikke hængt sammen, selvom salen var stuvende fuld). I sådanne tilfælde var der naturligt nok oftest tale om en koncert (uden larm fra dansegulvet), men som regel fik de danselystne lov at muntre sig bagefter, måske til et af de lokale bands. Og i øvrigt var det kutyme, at alle bands først blev præsenteret med en lille koncert, før der blev åbnet for dansen. Det er også meget sjovt at tænke på, at dengang mødte alle op i "pænt tøj", d.v.s. drengene i habit med slips og det hele, og pigerne i fine kjoler! Det er vist ikke brugt meget mere? Der er for mig ingen tvivl om, at det var i disse år (1957-60) – under Tage Olsen's ledelse – at niveauet blev lagt, og Holbæk Jazzklub fik et navn, der blev lagt mærke til ude omkring. Blandt musikere især – men også i hele branchen i almindelighed. Da Tage så i foråret 1960 forlod Holbæk (og jazzklubben) for at etablere sig i Aalborg – med sin familie – stod vi med en tung arv at løfte. Også hans kone, Hanne Nautrup, havde arbejdet ihærdigt med, altid bag kulisserne – aldrig som bestyrelsesmedlem, og hende skylder vi udgivelsen af bladet JAZZ – der udkom regelmæssigt hvert år - om ikke hver måned så dog 4 gange årligt.

Mod til moderne

Det faldt i mit lod at føre klubben videre i samme ånd, og jeg mener, det lykkedes. Men i mine 1½ år var der nu ikke de helt store navne på tapetet, for økonomien strammede. Dog hørte vi i den periode f.eks. George Lewis, Mezz Mezzrow, Edmond Hall og Oscar Pettiford. Og så præsenterede vi i øvrigt i foråret 1961 for første gang i klubben historie et Big Band: Bent Ronak's. Desværre med-

førte sæsonskiftet 1961 en alvorlig åreladning af bestyrelsen. Alle (inkl. jeg selv) måtte af forskellige grunde gå fra ”jobbet”. Kun Ole Gohn (dengang Ole ”Gohn” Mortensen) blev tilbage, og han fik nye friske folk til at overtage. Og Ole selv havde da allerede tre års bestyrelseserfaring. Han fik en svær start, for den afgående bestyrelse havde allerede planlagt første arrangement for ham: Erik Dolphy. (I hvert fald ikke noget populistisk valg). Han klarede det jo meget godt alligevel – Ole Gohn. 12 år i alt på formandsposten blev det til, tror jeg. Og flere andre efter ham har sandelig også sat skub i tingene, men derom må andre nok berette, for et eller andet sted tabte jeg tråden. Dog står det mig helt klart, at indholdet/stilen har fået en (nødvendig) drejning, der har fået sit udtryk i det nye navn: Musikklubben Værkstedet. Af hele mit hjerte ønsker jeg HOLBÆK JAZZKLUB til lykke med de flotte 40 ÅR!

Aksel Martekilde